

حالت‌های دورانی و فضای فاز

mamwad@mailaps.org

محمد خرمی

شمارش_ حالت‌های دورانی بررسی می‌شود و تعداد_ این حالت‌ها با حجم_ ناحیه_ ی معنی‌ی از فضای فاز_ دورانی مقایسه می‌شود.

0 مقدمه

در محاسبه‌های مکانیک_ آماری، در حالت_ کلاسیک به حجم_ فضای فاز و در حالت_ کوانتومی به تعداد_ حالت‌ها بر می‌خوریم. انتظار می‌رود بین_ این دو تناظری باشد به این شکل

$$\frac{1}{h^n} \int_R dV \sim N, \quad (1)$$

که در آن N تعداد_ حالت‌های متناظر با ناحیه_ ی R در فضای فاز است [1]. n تعداد_ درجه‌ها_ ی آزادی، dV عنصر_ حجم در فضای فاز، و h ثابت_ پلانک [a] است. عنصر_ حجم_ فضای فاز، بر حسب_ مختصات_ کانونیک شکل_ ساده‌ای دارد. اگر Ξ^i ها مختصات_ کانونیک_ فضای فاز باشند، آن‌گاه

$$dV = d^{2n} \Xi. \quad (2)$$

وقتی با درجات آزادی ی انتقالی سروکار داریم، کار با مختصات مکان و تکانه (که کانونیک است) ساده است. در موارد دیگر بر اساس قضیه ی [b] دست‌کم موضع می‌شود مختصات کانونیک ی پافت [2]، اما ممکن است کار با این مختصات ساده نباشد. یکی از این موارد درجات آزادی ی دورانی است. در این مورد گاهی مختصات ی که کار را ساده می‌کند شامل پارامترها ی مشخص‌کننده ی جهت‌گیری (مثلًاً پارامترها ی ایلر [c]) و مئلفه‌ها ی تکانه ی زاویه‌ای است. اما این مختصات کانونیک نیستند، مثلًاً کروشه ی پواسن [d] مئلفه‌ها ی تکانه ی زاویه‌ای می‌شود

$$\{L_a, L_b\} = \varepsilon^c_{ab} L_c \quad (3)$$

که ε تانسور لیوی-چیویتا [e] است. پس عنصر حجم فضای فاز به شکل (2) نیست. اگر رابطه ی مختصات کانونیک (Ξ) با مختصات ξ معلوم باشد، عنصر حجم (2) را می‌شود بر حسب ξ نوشت:

$$dV = \frac{1}{h} d^{2n} \xi, \quad (4)$$

که h قدر مطلق دترمینان یا کوئی [f] ی تبدیل است:

$$h := \left| \det \left(\frac{\partial \xi}{\partial \Xi} \right) \right|. \quad (5)$$

یک راه غیر مستقیم محاسبه ی h ، استفاده از شکل کروشه ی پواسن [d] بین مختصات ξ است. داریم

$$\tilde{J}^{ij} := \{\xi^i, \xi^j\},$$

$$= J^{kl} \frac{\partial \xi^i}{\partial \Xi^k} \frac{\partial \xi^j}{\partial \Xi^l}, \quad (6)$$

که J تانسور هم‌تافته [3] است. از (6) نتیجه می‌شود

$$h = \sqrt{|\det(\tilde{J})|}, \quad (7)$$

که منظور از $\det(\tilde{J})$ دترمینان حاصل ضرب آن در δ با مئلفه‌ها ی δ_{ij} است. در اینجا شکل عنصر حجم فضای فاز و رابطه ی آن با اندازه ی هار [g] را بررسی می‌کنیم. برای درجه‌های آزادی ی دورانی، شکل عنصر حجم فضای فاز را به دست

می آوریم و (1) را برا ی حالت‌ها ی خاص بررسی می‌کنیم.

1 کروشه ی پواسن و اندازه ی هاربرا ی گروه‌ها ی لی

یک گروه لی [g] در نظر بگیرید که مجموعه ی مولدهایش $\{T_a \mid a\}$ ، و مجموعه ی مختصات ش $\{x^a \mid a\}$ است. البته ممکن است این مختصات فقط موضعاً تعریف شده باشند. فضا ی فاز متناظر با این گروه را با خود گروه و مولدهای عمل انتقال از چپ در گروه (مجموعه ی $\{G_a \mid a\}$) می‌سازیم. به این معنی که اگر

$$[\exp(s^b T_b)] U(x) =: U(y), \quad (8)$$

تعریف می‌کنیم

$$\begin{aligned} \{x^a, G_b\} &:= \frac{\partial y^a}{\partial s^b} \Big|_{s=0}, \\ &=: A^a{}_b. \end{aligned} \quad (9)$$

همراه با این، کروشه ی پواسن [d] برا ی بقیه ی موارد را هم به این شکل تعریف می‌کنیم.

$$\{x^a, x^b\} = 0, \quad (10)$$

$$\{G_a, G_b\} = f^c{}_{ab} G_c, \quad (11)$$

که $f^c{}_{ab}$ ها ثابت‌های ساختار گروه اند:

$$[T_a, T_b] = f^c{}_{ab} T_c, \quad (12)$$

مختصات فضا ی فاز را مجموعه ی x^a ها و G_a ها می‌گیریم. رابطه‌ها ی (9) تا (11) مئلفه‌ها ی \tilde{J} در رابطه ی (6) را مشخص می‌کنند. از این‌ها معلوم می‌شود

$$|\det(\tilde{J})| = [\det(A)]^2, \quad (13)$$

و با مقایسه با (7)،

$$h = |\det(A)|. \quad (14)$$

اندازه‌ی هار [g]. چپناوردا (راستناوردا) اندازه‌ای روی گروه است که در اثر انتقال از چپ (انتقال از راست) با عنصرها ی گروه تغییر نمی‌کند [4]. برا ی ساختن چنین اندازه‌ای، کافی است یک ناحیه حول عنصر همانی ی گروه در نظر بگیریم، و اثر انتقال از چپ (انتقال از راست) بر آن را بررسی کنیم، و اندازه را چنان تعریف کنیم که حجم ناحیه‌ی حاصل با حجم ناحیه‌ی اول برابر باشد. طرف چپ رابطه‌ی (8) اثر انتقال از راست با $U(x) = \exp(s^b T_b)$ را نشان می‌دهد. از اینجا معلوم می‌شود عنصر حجم متناظر با اندازه‌ی هار [g]. راستناوردا (صرف‌نظر از یک ثابت ضربی)

$$d\mu_r(x) = \frac{1}{|\det(A)|} d^n x \quad (15)$$

است. این که ثابت ضربی را یک بگیریم، یعنی عنصر حجم گروه در نزدیکی ی همانی را خود $d^n s$ بگیریم. دیده می‌شود در این حالت بین عنصر حجم فضای فاز و عنصر حجم متناظر با اندازه‌ی هار [g]. راستناوردا رابطه‌ی ساده‌ای برقرار است:

$$dV = d\mu_r(x) d^n G. \quad (16)$$

البته برا ی گروه‌ها بی که اندازه‌ی هار [g]. چپناوردا و راستناوردا پیشان یکی است (از جمله برا ی گروه دوَران [4]), می‌شود در (16) به جای عنصر حجم متناظر با اندازه‌ی هار [g]. راستناوردا $d\mu_l(x)$ (عنصر حجم متناظر با اندازه‌ی هار [g]. چپناوردا) گذاشت.

2 اندازه‌ی هار برا ی گروه دوَران

برا ی $SO(3)$ (گروه دوَران‌ها ی سه‌بعدی) می‌شود پارامترها ی جبر را مختصه‌ها ی گروه گرفت. یک انتخاب دیگر هم پارامترها ی ایلر [c] است. البته هر یک از این‌ها را به عنوان مختصات گروه $SU(2)$ (گروه ماتریس‌ها ی یکانی ی 2×2 با دترمینان یک) هم می‌شود به کار برد. جبر این دو گروه سه‌بعدی یک‌ریخت است و داریم

$$[T_a, T_b] = \varepsilon^c{}_{ab} T_c. \quad (17)$$

2.1 پارامترهای جبر

یک عضو گروه $\text{SO}(3)$ را می‌شود با پارامترهای جبر نمایش داد:

$$U(x) = \exp(x^a T_a). \quad (18)$$

در مورد گروه $\text{SO}(3)$ ، ناحیه ای از مختصات (x^1, x^2, x^3) که کل گروه را می‌پوشاند یک گوی به شعاع π است، که نقاط متقاطر مرز آن یکی شده اند. این مجموعه فضای افکنشی ی سه‌بعدی (RP_3) است. در مورد گروه $\text{SU}(2)$ ، ناحیه ای از مختصات که کل گروه را می‌پوشاند گویی به شعاع (2π) است، که همه ی نقطه‌ها ی مرز آن یکی شده اند. این مجموعه کره ی سه‌بعدی (S_3) است.

یک راه ساده برای به دست آوردن ماتریس A ، استفاده از نمایش دو بعدی ی است. رابطه ی y با x و s مستقل از نمایش است. پس A هم مستقل از نمایش است. در نمایش دو بعدی مولدها متناسب با ماتریس‌ها ی پاؤلی $[h]$ اند:

$$T_a = -\frac{i}{2} \sigma_a. \quad (19)$$

این‌ها علاوه بر (17) یک رابطه ی پادجایه‌جایی را هم بر می‌آورند:

$$\{\sigma_a, \sigma_b\} = 2 \delta_{ab}. \quad (20)$$

از (17)، (19)، و (20) نتیجه می‌شود

$$\sigma_a \sigma_b = \delta_{ab} + i \varepsilon^c{}_{ab} \sigma_c. \quad (21)$$

با تعریف‌ها ی

$$\begin{aligned} y \cdot x &:= \delta_{ab} y^a x^b, \\ (y \times x)^a &:= \varepsilon^a{}_{bc} y^b x^c, \end{aligned} \quad (22)$$

حالتهاي دوراني و فضاي فاز

برا ي x و y ها ي دلبخواه، معلوم مى شود در اين نمايش،

$$U(x) = \cos \frac{r}{2} - i \frac{x^a \sigma_a}{r} \sin \frac{r}{2}, \quad (23)$$

كه

$$r := (x \cdot x)^{1/2}. \quad (24)$$

بخش مرتبه ي يك نسبت به s در رابطه ي (8) را مى نويسيم:

$$\begin{aligned} LH &= -\frac{x \cdot s}{2r} \sin \frac{r}{2}, \\ &- \frac{i \sigma_a}{2} \left[s^a \cos \frac{r}{2} + \frac{(s \times x)^a}{r} \sin \frac{r}{2} \right]. \end{aligned} \quad (25)$$

$$\begin{aligned} RH &= -\frac{x \cdot \delta x}{2r} \sin \frac{r}{2} \\ &- \frac{i \sigma_a}{2} \left[\frac{x^a (x \cdot \delta x)}{r^2} \cos \frac{r}{2} - \frac{2x^a (x \cdot \delta x)}{r^3} \sin \frac{r}{2} + \frac{2\delta x^a}{r} \sin \frac{r}{2} \right], \end{aligned} \quad (26)$$

كه LH و RH به ترتيب طرف چپ و طرف راست اند و

$$\delta x^a := A^a_b s^b. \quad (27)$$

از برابري ي RH با LH نتيجه مى شود

$$x \cdot \delta x = x \cdot s, \quad (28)$$

$$\frac{x(x \cdot \delta x)}{r^2} \cos \frac{r}{2} - \frac{2x(x \cdot \delta x)}{r^3} \sin \frac{r}{2} + \frac{2\delta x}{r} \sin \frac{r}{2} = s \cos \frac{r}{2} + \frac{s \times x}{r} \sin \frac{r}{2}. \quad (29)$$

رابطه ي (28) را در (29) مى گذاريم. نتيجه مى شود

$$\delta x = -\frac{x \times s}{2} + \left(\frac{r}{2} \cot \frac{r}{2} \right) s + \left(1 - \frac{r}{2} \cot \frac{r}{2} \right) \frac{x(x \cdot s)}{r^2}, \quad (30)$$

واز آنجا،

$$A^a_b = \frac{x^c}{2} \varepsilon^a_{bc} + \left(\frac{r}{2} \cot \frac{r}{2} \right) \delta^a_b + \left(1 - \frac{r}{2} \cot \frac{r}{2} \right) \frac{x^a \delta_{bc} x^c}{r^2}. \quad (31)$$

به این ترتیب،

$$\begin{aligned} h &= \frac{r^2}{4} \left(1 + \cot^2 \frac{r}{2} \right), \\ &= \frac{r^2/4}{\sin^2(r/2)}. \end{aligned} \quad (32)$$

2.2 پارامترها ی ایلر

بر حسب (ϕ, θ, ψ) (پارامترها ی ایلر [c])، اعضای گروه $\text{SO}(3)$ یا $\text{SU}(2)$ می‌شوند

$$U(\phi, \theta, \psi) = \exp(\phi T_3) \exp(\theta T_2) \exp(\psi T_3). \quad (33)$$

برا ی $\text{SO}(3)$ ناحیه ی $(0 \leq \phi < 2\pi, 0 \leq \theta \leq \pi, 0 \leq \psi < 2\pi)$ و برا ی $\text{SU}(2)$ ناحیه ی کل گروه را می‌پوشانند. رابطه ی (8) را به این شکل می‌نویسیم.

$$[\exp(s^b T_b)] =: U(y) U^{-1}(x), \quad (34)$$

که از آن (تا مرتبه ی یک نسبت به s) نتیجه می‌شود

$$\begin{aligned} 1 + s^b T_b &= [1 + (\delta\phi) T_3] \exp(\phi T_3) [1 + (\delta\theta) T_2] \exp(\theta T_2) [1 + (\delta\psi) T_3] \\ &\quad \times \exp(-\theta T_2) \exp(-\phi T_3), \\ &= 1 + [-(\delta\theta) \sin \phi + (\delta\psi) \sin \theta \cos \phi] T_1 \\ &\quad + [(\delta\theta) \cos \phi + (\delta\psi) \sin \theta \sin \phi] T_2 + [\delta\phi + (\delta\psi) \cos \theta] T_3. \end{aligned} \quad (35)$$

از اینجا نتیجه می‌شود

$$\begin{aligned} \delta\phi &= (-\cos \phi \cot \theta) s^1 + (-\sin \phi \cot \theta) s^2 + s^3, \\ \delta\theta &= (-\sin \phi) s^1 + (\cos \phi) s^2, \\ \delta\psi &= \frac{\cos \phi}{\sin \theta} s^1 + \frac{\sin \phi}{\sin \theta} s^2, \end{aligned} \quad (36)$$

و به این ترتیب،

$$h = \left| \det \left[\frac{\partial(\phi, \theta, \psi)}{\partial(s^1, s^2, s^3)} \right] \right|, \\ = \frac{1}{|\sin \theta|}. \quad (37)$$

حجم - گروه - دوران 2.3

(حجم - گروه - دوران) با استفاده از رابطه ی (32) به دست می‌آید:

$$V_{SO(3)} = \int_0^\pi dr \int d\Omega \left[4 \sin^2 \left(\frac{r}{2} \right) \right], \quad (38)$$

که Ω مشخص‌کننده ی جهت x است. این جهت با دو زاویه ی θ و ϕ مشخص می‌شود که (r, θ, ϕ) مختصات کروی ی متناظر با x اند. داریم

$$d\Omega = \sin \theta d\theta d\phi. \quad (39)$$

از اینجا،

$$V_{SO(3)} = 8\pi^2. \quad (40)$$

می‌شود این حجم را با استفاده از پارامترها ی اُلیر [c] هم حساب کرد. از (37) نتیجه می‌شود

$$V_{SO(3)} = \int_0^{2\pi} d\phi \int_0^\pi d\theta \int_0^{2\pi} d\psi \sin \theta, \quad (41)$$

که باز هم به (40) می‌انجامد.

با محاسبه‌ها ی مشابه می‌شود حجم - گروه - $SU(2)$ دو برابر این مقدار است:

$$V_{SU(2)} = 16\pi^2. \quad (42)$$

3 حجم - فضای فاز برا ی گروه - دوaran

حالت - جسم ی که می تواند بچرخد با پارامترها ی مشخص کننده ی یک عضو - گروه - دوaran (فضای پیکربندی) و مئله ها ی تکانه ی زاویه ای (L_a ها) مشخص می شود. (مولدها ی گروه - دوaran را به جای G_a ها با L_a ها نمایش داده ایم). دو حالت - خاص را بررسی می کنیم: دوaran - یک جسم - بیش از یک بعدی، و دوaran - یک میله.

3.1 جسم های بیش از یک بعدی

همه ی حالتهای دورانی ی یک جسم - بیش از یک بعدی را در نظر بگیرید که اندازه ی تکانه ی زاویه پیش نابزرگ تر از J است:

$$\sum_{a=1}^3 (L_a)^2 \leq J^2. \quad (43)$$

حجم - فضای فاز - متناظر با چنین سیستم ی می شود حجم - گروه - دوaran ضرب در حجم - یک گوی سه بعدی به شعاع J :

$$\mathcal{V}_{SO(3)} = \frac{32\pi^3}{3} J^3. \quad (44)$$

برا ی تحقیق کردن - رابطه ی (1)، تعداد - حالتهای متناظر با نمایش های با اسپین - صحیح - نابزرگ تر از J را حساب می کنیم. فقط اسپین های صحیح را در نظر گرفته ایم، چون گروه - دوaran را بررسی می کنیم و نمایش های با اسپین - نیمه صحیح (مثلًا اسپین - یک دوم) نمایش های گروه - دوaran نیستند. ضمناً توجه داریم که پیکربندی ی سیستم با یک عضو - گروه - دوaran مشخص می شود نه با یک جهت در فضای سه بعدی. با اعضای هر گروه یک نمایش - خاص - آن گروه ساخته می شود که نمایش - منظم - آن گروه است:

$$[R_{reg}(U_1)] U_2 := U_1 U_2. \quad (45)$$

دیده می شود نمایش - منظم - یک عضو - گروه، در واقع همان انتقال از چپ با آن عضو - گروه است. نمایش - منظم تجزیه پذیر است و برا ی یک گروه - فشرده، در تجزیه ی نمایش - منظم همه ی نمایش های با پایان بعدی ی گروه ظاهر می شوند و هر نمایش به

تعدادي برابر با بعد آن نمايش [5]. بنابراين تعداد حالتها (در واقع تعداد حالتهاي نمايشهاي با اسپين - صحیح - نابزرگتر از j در نمايش - منظم) می شود

$$N_{SO(3)} = \sum_{l=0}^j (d_l)^2, \quad (46)$$

كه d_l بعد نمايش با اسپين l است. داريم

$$d_l = 2l + 1, \quad (47)$$

واز آنجا،

$$N_{SO(3)} = \frac{(j+1)(2j+1)(2j+3)}{3}. \quad (48)$$

برا ي j هاي بزرگ، می شود تناظر

$$J \sim \hbar j \quad (49)$$

را به کار برد. ضمناً می شود در طرف راست (48) فقط بزرگترین توان j را نگه داشت. روشن است که در اين صورت،

$$\frac{\mathcal{V}_{SO(3)}}{\hbar^3} \sim N_{SO(3)}, \quad (50)$$

كه همان تناظر (1) است.

برا ي $SU(2)$ ، حجم فضاي فاز دو برابر طرف راست (44) می شود:

$$\mathcal{V}_{SU(2)} = \frac{64\pi^3}{3} J^3. \quad (51)$$

اما ضمناً در محاسبه $N_{SU(2)}$ همه ي اسپينها (چه صحیح و چه نیمه صحیح) وارد می شوند:

$$N_{SU(2)} = \sum_{2l=0}^{2j} [(2l+1)^2], \quad (52)$$

كه (21) صحیح است. به این ترتیب،

$$N_{SU(2)} = \frac{(j+1)(2j+1)(4j+3)}{3}. \quad (53)$$

این جا هم اگر برا ي j هاي بزرگ فقط بزرگترین توان j در طرف راست (53) را نگه داريم و تناظر (49) را هم به کار ببريم، به

$$\frac{\mathcal{V}_{\text{SU}(2)}}{h^3} \sim N_{\text{SU}(2)} \quad (54)$$

می‌رسیم، که همان تناظر (۱) است.

میله‌ها 3.2

پیکربندی ی دَوَرَانِی ی یک میله با دو زاویه مشخص می‌شود نه سه‌تا. این دوزاویه را می‌شود (ϕ, θ) (زاویه‌ها ی مختصات کروی) گرفت. به علاوه مئله‌ی تکانه ی زاویه‌ای ی میله در راستا ی خود ش صفر است. به این ترتیب بهتر است به جا ی L_a ها از به‌اصطلاح مئله‌ها ی تکانه ی زاویه‌ای در چارچوب جسم استفاده کنیم.
از (۹) و (۳۶) نتیجه می‌شود

$$L_1 = (-\cos \phi \cot \theta) p_\phi + (-\sin \phi) p_\theta + \frac{\cos \phi}{\sin \theta} p_\psi,$$

$$L_2 = (-\sin \phi \cot \theta) p_\phi + (\cos \phi) p_\theta + \frac{\sin \phi}{\sin \theta} p_\psi,$$

$$L_3 = p_\phi, \quad (55)$$

که p_ζ تکانه ی مزدوج ی است. رابطه ی L_a ها با L'_a ها (مئله‌ها ی تکانه ی زاویه‌ای در چارچوب جسم) از طریق ماتریس دَوَرَان است:

$$L_a = [\exp(\phi M_3) \exp(\theta M_2) \exp(\psi M_3)]_a {}^b L'_b, \quad (56)$$

که از آن نتیجه می‌شود

$$L'_1 = -\frac{\cos \psi}{\sin \theta} p_\phi + (\sin \psi) p_\theta + (\cos \psi \cot \theta) p_\psi,$$

$$L'_2 = \frac{\sin \psi}{\sin \theta} p_\phi + (\cos \psi) p_\theta + (-\sin \psi \cot \theta) p_\psi,$$

$$L'_3 = p_\psi. \quad (57)$$

به این ترتیب شرط $L'_3 = 0$ می‌شود

$$p_\psi = 0, \quad (58)$$

و شرط این که اندازه ی تکانه ی زاویه‌ای بزرگ‌تر از J نباشد می‌شود

$$\frac{(p_\phi)^2}{\sin^2 \theta} + p_\theta^2 \leq J^2. \quad (59)$$

فضای فاز چهار بعدی بی را در نظر بگیرید که مختصات کانونیک ش $(\phi, \theta, p_\phi, p_\theta)$ است. حجم بخشی از این فضای رابطه (59) را بر می‌آورد می‌شود

$$\mathcal{V}'_{SO(3)} = 4\pi^2 J^2. \quad (60)$$

حالا تعداد حالات‌ها ی دو رانی با اسپین صحیح نابزرگ‌تر از j را در نظر بگیرید. داریم

$$N'_{SO(3)} = \sum_{l=0}^j (2l+1), \quad (61)$$

واز آن‌جا،

$$N'_{SO(3)} = (j+1)^2. \quad (62)$$

اگر تناظر (49) را به کار ببریم و در طرف راست (62) هم فقط بزرگ‌ترین توان j را نگه داریم،

$$\frac{\mathcal{V}'_{SO(3)}}{h^2} \sim N'_{SO(3)}, \quad (63)$$

که همان تناظر (1) است.

سرانجام، در مورد گروه $SU(2)$ حجم فضای فاز دو برابر می‌شود:

$$\mathcal{V}'_{SU(2)} = 8\pi^2 J^2, \quad (64)$$

و در محاسبه ی تعداد حالات‌ها هم باید همه ی اسپین‌ها را در نظر گرفت:

$$N'_{SU(2)} = \sum_{2l=0}^{2j} [(2l)+1], \quad (65)$$

که (65) صحیح است. از این‌جا،

$$N'_{SU(2)} = (j+1)(2j+1), \quad (66)$$

و باز با تناظر j ها j بزرگ می‌رسیم به

$$\frac{\mathcal{V}'_{\text{SU}(2)}}{h^2} \sim N'_{\text{SU}(2)}, \quad (67)$$

که همان تناظر (1) است.

۴ مرجع‌ها

- [1] P. K. Pathria; “Statistical mechanics”, (Pergamon Press, 1993) chapter 2
- [2] Vladimir Igorevich Arnold; “Mathematical methods of classical mechanics”, 2nd edition (Springer Verlag, 1989) chapter 8
- [3] Herbert Goldstein, Charles Poole, & John Safko; “Classical mechanics”, 3rd edition (Addison Wesley, 2002) chapter 8
- [4] Asim O. Barut & Ryszard Raczka; “Theory of group representations and applications”, 2nd edition (World Scientific, 1986) chapter 2
- [5] Wu-Ki Tung; “Group theory in physics”, (World Scientific, 1985) chapter 3

۵ اسم‌ها \downarrow خاص

- [a] Planck
- [b] Darboux
- [c] Euler
- [d] Poisson
- [e] Levi-Civita
- [f] Jacobi
- [g] Haar
- [h] Pauli